

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1016-ҳадис

* مَا اسْتَفَادَ الْمُؤْمِنُ بَعْدَ تَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَ حَيْرًا لَهُ مِنْ رَوْجَةٍ صَالِحَةٍ إِنْ أَمْرَهَا أَطَاعَتْهُ، وَإِنْ نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّهُ، وَإِنْ أَقْسَمَ عَلَيْهَا أَبْرَئَهُ، وَإِنْ غَابَ عَنْهَا نَصَحَّتْهُ فِي تَفْسِيهَا وَمَالِهِ.

(رواه ابن ماجه)

Мўмин Аллоҳга тақво қилганидан кейин солиҳа хотинидан кўра яхшироқ бирор нарсадан фойда кўрмаган. Агар ўша хотинига бирор иш буюрса, эрига итоат қиласди. Унга назар солса, хушнуд бўлади. Агар унинг ҳақида (Аллоҳни ўртага қўйиб) қасам ичса, у хотин ўша қасамни оқлайди. Эри уйда йўқлигига ўз нафси ва эрининг мол-мулкида садоқатли бўлади.

Ибн Можса ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

